

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29.10.2015, sen. zn. 29 NSČR 59/2013, ECLI:CZ:NS:2015:29.NSCR.59.2013.1

Číslo: 92/2016

Právní věta: K vydání rozhodnutí o pořadí úhrady nebo o poměrné úhradě pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených podle ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona může insolvenční soud přistoupit až po schválení konečné zprávy.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 29.10.2015

Spisová značka: 29 NSCR 59/2013

Číslo rozhodnutí: 92

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Konkurs, Majetková podstata, Zpeněžování

Předpisy: § 296 odst. 1 IZ ve znění do 31.07.2013

§ 297 IZ ve znění do 31.07.2013

§ 302 odst. 1 IZ ve znění do 31.07.2013

§ 305 odst. 1 IZ ve znění do 31.07.2013

§ 305 odst. 2 IZ ve znění do 31.07.2013

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zamítl dovolání insolvenční správkyne dlužníka proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 3. 2013, sp. zn. KSUL 44 INS 4653/2010, 3 VSPH 1523/2012-B.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Usnesením ze dne 21. 9. 2012, č. j. KSUS 44 INS 4653/2010-B-135, rozhodl K r a j s k ý s o u d v Ústí nad Labem o uspokojení pohledávek za majetkovou podstatou z výtěžku zpeněžení tak, že pohledávka věřitele M. Š. z úvěrového financování v neuhrazené výši 3 100 000 Kč bude uspokojena v plném rozsahu (tj. částkou 3 100 000 Kč) (bod I. výroku) a že pohledávky věřitelů dle ustanovení § 168 odst. 2 písm. b) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona), tj. náklady spojené s udržováním a správou majetkové podstaty dlužníka v neuhrazené výši 17 104 379 Kč budou uspokojeny poměrně ve výši 40 % částkou 6 841 725 Kč mezi jednotlivé věřitele (pod čísly 1. až 119.), jak jsou uvedeni ve výroku rozhodnutí (bod II. výroku). Současně insolvenční správkyne uložil, aby uspokojení věřitelů podle bodů I. a II. výroku provedla do třiceti dnů od právní moci usnesení (bod III. výroku).

2. Insolvenční soud vyšel z toho, že:

[1] Usnesením ze dne 5. 5. 2010, č. j. KSUL 44 INS 4653/2010-A-8, rozhodl o úpadku dlužníka. Usnesením ze dne 9. 12. 2011, č. j. KSUL 44 INS 4653/2010-B-87, pak přeměnil schválenou reorganizaci v konkurs.

[2] Insolvenční správkyňe na základě usnesení insolvenčního soudu ze dne 23. 11. 2011, č. j. KSUL 44 INS 4653/2010-B-116, ve znění opravného usnesení ze dne 7. 12. 2011, č. j. KSUL 44 INS 4653/2010-B-117, vyplatila zajištěným věřitelům výtěžek zpeněžení takto: věřiteli č. 188 C. E. plc částku 9 142 214,37 Kč, věřiteli č. 59 V. CZ, a. s., částku 11 603 333,11 Kč, věřiteli č. 116 České republiky – České správě sociálního zabezpečení částku 12 240,51 Kč, věřiteli č. 196 T., a. s., částku 34 077,87 Kč a věřiteli č. 127 S. S. šedé a tvárné litiny a. s. částku 90 493,87 Kč.

[3] V podání doručeném insolvenčnímu soudu dne 29. 5. 2012 navrhla insolvenční správkyňe vydání usnesení o pořadí a poměrné úhradě pohledávek za majetkovou podstatou a jim na roveň postavených. V návrhu uvedla, že ukončení řízení brání pouze neuhrazený nadměrný odpočet ze strany finančního úřadu ve výši 1,2 mil. Kč. K datu podání návrhu činil zůstatek majetkové podstaty uložený na bankovních účtech cca 20 mil. Kč, oproti tomu pohledávky za majetkovou podstatou a jim na roveň postavené činí 63,2 mil. Kč. Podle insolvenční správkyňe zůstatek výtěžku zpeněžení nebude postačovat k úplnému krytí pohledávek a nákladů za majetkovou podstatou podle § 296 odst. 1 insolvenčního zákona. K tomu doplnila, že tyto pohledávky vznikly v době, kdy dispoziční oprávnění k majetkové podstatě měl dlužník, s tím, že od prohlášení konkursu již nedocházelo k nárůstu těchto pohledávek. Podle insolvenční správkyňe nebyly přihlášeny pohledávky dle ustanovení § 169 odst. 1 písm. e) a g) insolvenčního zákona.

3. Na tomto základě insolvenční soud bez podrobnějšího odůvodnění – cituje ustanovení § 296 odst. 1, § 297 odst. 1 a 2 a § 305 odst. 2 insolvenčního zákona – uzavřel, že návrh insolvenční správkyňe je správný. Zcela uspokojena bude pohledávka M. Š. z úvěrového financování ve výši 3 100 000 Kč a poměrně (ve výši 40 %) náklady spojené s udržováním a správou majetkové podstaty. K tomu doplnil, že ostatní pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň pravděpodobně nebudou v insolvenčním řízení uspokojeny, přičemž definitivní závěr bude možné učinit až po předložení konečné zprávy.

4. K odvolání věřitelů RNDr. Bc. P. Č. a České republiky – České správy sociálního zabezpečení V r c h n í s o u d v Praze usnesením ze dne 21. 3. 2013, č. j. KSUL 44 INS 4653/2010, 3 VSPH 1523/2012-B-162, zrušil rozhodnutí insolvenčního soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

5. Odvolací soud na rozdíl od insolvenčního soudu dovodil, že rozhodnutí podle ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona musí předcházet konečná zpráva. Přitom vyšel z usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 5. 2009, č. j. KSUL 45 INS 1285/2008, 1 VSPH 42/2009-B-52, z něhož citoval pasáž, podle níž:

6. V konečné zprávě, již je insolvenční správce podle ustanovení § 302 odst. 1 insolvenčního zákona povinen v konkursu v závěru zpeněžení majetkové podstaty insolvenčnímu soudu předložit (zpeněžení majetkové podstaty bylo v dané věci podle sdělení insolvenční správkyňe ukončeno), musí být ve smyslu ustanovení § 302 odst. 2 a 3 insolvenčního zákona obsažen přehled zpeněžení majetkové podstaty s uvedením jeho výsledku, přehled pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených, a to jak těch, které již uspokojil (včetně výdajů vynaložených v souvislosti se správou majetkové podstaty), tak i těch, které ještě uspokojit zbývá. Všechny tyto údaje musí vyústit ve vyčíslení částky, která má být rozdělena mezi věřitele (s označením těchto věřitelů a

údajem o výši jejich podílů na této částce).

7. Když ze schválené konečné zprávy (pokračoval odvolací soud) vyplýne, že dosažený výtěžek ze zpeněžení majetkové podstaty – po zapravení zajištěných pohledávek v rozsahu stanoveném v ustanoveních § 298 a 299 odst. 1 insolvenčního zákona – postačuje i k uspokojení dalších pohledávek uvedených v ustanovení § 305 odst. 1 insolvenčního zákona, jež se (v režimu ustanovení § 203 insolvenčního zákona) uspokojují kdykoliv v průběhu konkursního řízení, tj. pohledávek za majetkovou podstatou (§ 168 insolvenčního zákona) a pohledávek jim na roveň postavených (§ 169 insolvenčního zákona), a je k dispozici i další částka, jež má být rozdělena mezi věřitele v rozvrhu, insolvenční správce uspokojí všechny dosud neuhrazené pohledávky uvedené v ustanovení § 305 odst. 1 insolvenčního zákona a po právní moci rozhodnutí o schválení konečné zprávy předloží soudu návrh rozvrhového usnesení (§ 306 odst. 1 insolvenčního zákona). Sestaví ho tak, že z výtěžku vyčlení částku na předpokládané výlohy spojené s ukončením řízení (§ 305 odst. 3 insolvenčního zákona) a ohledně zbytku výtěžku uvede, kolik má být (dle rozvrhových pravidel obsažených v ustanovení § 306 odst. 3 až 5 insolvenčního zákona) vyplaceno na každou pohledávku uvedenou v upraveném seznamu přihlášených pohledávek.

8. Jen konečná zpráva může autoritativně odpovědět na otázku, zda se v konkrétním insolvenčním řízení uplatní (v závislosti na výtěžnosti zpeněžení majetkové podstaty) postup podle ustanovení § 297 odst. 1, resp. podle ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona. Bude-li ze schválené konečné zprávy a vyúčtování zřejmé, že výtěžek ze zpeněžení majetkové podstaty po uspokojení nároků zajištěných věřitelů ani spolu s prostředky získanými zálohou na náklady insolvenčního řízení či zálohou poskytnutou věřitelským výborem, nepostačuje k úplné úhradě pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených (§ 297 odst. 1 insolvenčního zákona), a že tedy k rozvrhu dojít nemůže, insolvenční soud dle § 297 odst. 2 insolvenčního zákona na základě návrhu insolvenčního správce buď rozhodne o pořadí úhrady těchto dosud neuhrazených pohledávek, nebo o jejich poměrné úhradě podle pravidel vymezených v ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona.

9. Otázka, zda a v jakém rozsahu byly tyto svou povahou přednostní pohledávky v konkursu již uspokojeny, je předmětem projednání v rámci konečné zprávy a podle výsledků zjištění v tom směru a dalších výsledků konkursu následuje některý z výše popsanych procesních postupů. Proto je insolvenční správce povinen uvést v konečné zprávě jak přehled pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených, které již uspokojil, tak i přehled takovýchto pohledávek, které uspokojit zbývá, tj. stávajících (již vzniklých) pohledávek, které dosud nebyly uspokojeny, ač jim podle správce právo na uspokojení v režimu za podstatou náleží (§ 302 odst. 2 písm. a/ insolvenčního zákona). Není-li takových neuspokojených přednostních pohledávek, uvede to insolvenční správce v konečné zprávě výslovně.

10. Nevyřešil-li insolvenční soud v rozhodnutí o konečné zprávě otázku existence dosud neuspokojených uplatněných přednostních pohledávek, pak je zřejmé, že dosud nebyla učiněna zjištění rozhodná pro postup řízení následující po konečné zprávě, jímž je buď úplné uspokojení případných dosud neuhrazených pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených s následným rozvrhem, nebo zrušení konkursu dle ustanovení § 308 odst. 1 písm. d) insolvenčního zákona, jemuž při existenci dosud neuhrazených přednostních pohledávek uvedených v ustanovení § 296 odst. 1 insolvenčního zákona a při současné existenci prostředků použitelných dle ustanovení § 297 insolvenčního zákona k jejich úhradě předchází rozhodnutí o uspokojení takových pohledávek dle ustanovení § 297 odst. 2 insolvenčního zákona.

11. Na tomto základě odvolací soud pro poměry dané věci uzavřel, že insolvenční soud zvolil zákonu neodpovídající postup. Třebaže neměl k dispozici konečnou zprávu insolvenční správkyne (míněno projednanou a schválenou), rozhodl nesprávně s odkazem na ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona jen o uspokojení části pohledávek za podstatou (jen těch, o nichž insolvenční správkyne

tvrdila, že jde o náklady spojené s udržováním a správou majetkové podstaty), aniž by současně ostatním věřitelům pohledávek za podstatou a jim na roveň postavených dal odpověď na otázku, jaký je konečný osud jejich pohledávek v insolvenčním řízení. Zákonu neodpovídá ani rozhodnutí insolvenčního soudu o pohledávce věřitele M. Š., které insolvenční soud nikterak neodůvodnil (zejména s přihlédnutím k námitce odvolatele RNDr. Bc. P. Č., že nemělo jít o pohledávku z úvěrového financování ve smyslu ustanovení § 41 insolvenčního zákona).

II.

Dovolání a vyjádření k němu

12. Proti usnesení odvolacího soudu podala insolvenční správkyň dovolání, namítajíc, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci, a požadujíc, aby je Nejvyšší soud zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

13. Dovolatelka má za to, že rozhodnutí dle ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona musí vždy předcházet konečné zprávě. Přestože označuje konstrukci odvolacího soudu za „logickou a vyváženou k pohledávkám za majetkovou podstatou a jim na roveň postaveným“, míní, že „zcela selhává v případech, kdy si daňové orgány uspokojí své pohledávky zápočtem bez ohledu na vůli insolvenčního správce“.

14. Dovolatelka tvrdí, že Finanční úřad pro Středočeský kraj, území pracoviště v B. „prováděl úhradu svých pohledávek za majetkovou podstatou zápočtem nadměrných odpočtů vykázaných za období trvání konkursu, a to s odkazem na ustanovení § 242 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu. Tím dosáhl toho, že jeho pohledávky byly uspokojeny zcela a je zvýhodněn. Dovolatelka míní, že zásadu poměrného uspokojení věřitelů lze (s ohledem na označené ustanovení daňového řádu) zrealizovat jen tak, že insolvenční soud nejprve vydá usnesení podle ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona, v jehož důsledku zanikne nárok daňových orgánů na úhradu celé jejich pohledávky za majetkovou podstatou a na osobním účtu dovolatelky vznikne přeplatek, o jehož vrácení je povinna požádat a přeplatek rozdělit mezi všechny věřitele pohledávek za majetkovou podstatou.

15. Kdyby usnesení podle § 305 odst. 2 insolvenčního zákona měla předcházet konečná zpráva, nelze podle dovolatelky dospět k jinému závěru, než že po nabytí její právní moci vznikne majetek (přeplatek), který se bude muset opětovně rozdělit mezi všechny věřitele pohledávek za majetkovou podstatou, což zcela popírá smysl a účel konečné zprávy.

III.

Přípustnost dovolání

16. S přihlédnutím k době vydání napadeného rozhodnutí je pro dovolací řízení rozhodný občanský soudní řád ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2014, sen. zn. [29 NSČR 45/2014](#), uveřejněné pod číslem 80/2014 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, které je – stejně jako další rozhodnutí Nejvyššího soudu zmíněná níže – dostupné i na webových stránkách Nejvyššího soudu) a insolvenční zákon ve znění účinném do 31. 7. 2013 (tj. naposledy ve znění zákona č. 399/2012 Sb.)

17. Dovolání je přípustné podle ustanovení § 237 o. s. ř., v rozhodném znění, jelikož napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky procesního práva, která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena (otázky výkladu ustanovení § 297 odst. 2 a § 305 odst. 2 insolvenčního zákona).

IV.

Důvodnost dovolání

18. Vady řízení, k nimž Nejvyšší soud u přípustného dovolání přihlíží z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 o. s. ř.), nejsou dovoláním namítány a ze spisu se nepodávají, Nejvyšší soud se proto – v hranicích právních otázek vymezených dovoláním – zabýval tím, zda je dán dovolací důvod uplatněný dovolatelkou, tedy správností právního posouzení věci odvolacím soudem.

19. Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

20. Podle ustanovení § 296 odst. 1 insolvenčního zákona pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim na roveň postavené, jakož i náklady, které souvisí se správou majetkové podstaty, se hradí z výtěžku zpeněžení.

Podle ustanovení § 297 insolvenčního zákona, nestačí-li výtěžek zpeněžení ke krytí pohledávek a nákladů podle § 296 odst. 1, lze použít prostředků získaných zálohou na náklady insolvenčního řízení nebo zálohou poskytnutou věřitelským výborem (odstavec 1). Pokud nepostačují ani prostředky podle odstavce 1, rozhodne o pořadí úhrady pohledávky nebo o její poměrné úhradě insolvenční soud na základě návrhu insolvenčního správce podle § 305 odst. 2 (odstavec 2).

Podle ustanovení § 302 odst. 1 věty první insolvenčního zákona v závěru zpeněžení majetkové podstaty insolvenční správce předloží insolvenčnímu soudu konečnou zprávu.

Podle ustanovení § 302 odst. 2 insolvenčního zákona konečná zpráva insolvenčního správce musí podat celkovou charakteristiku jeho činnosti s vyčíslením jejích finančních výsledků. Konečná zpráva musí obsahovat zejména a) přehled pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených, které insolvenční správce již uspokojil a které ještě uspokojit zbývá, b) přehled výdajů vynaložených v souvislosti se správou majetkové podstaty se zdůvodněním výdajů, které nejsou obvyklé, c) přehled zpeněžení majetkové podstaty s výsledkem, jehož bylo dosaženo, d) uvedení majetku, který nebyl zpeněžen, s odůvodněním, proč k tomu došlo, e) výsledky částečného rozvrhu, pokud k němu došlo, f) přehled plnění zajištěným věřitelům s promítnutím do rozvrhu, g) přehled jednání a právních úkonů, významných pro průběh insolvenčního řízení.

Podle ustanovení § 305 insolvenčního zákona před rozvrhem se uspokojí dosud nezaplacené pohledávky, které se uspokojují kdykoliv v průběhu konkursního řízení; a to pohledávky za majetkovou podstatou, pohledávky jim postavené na roveň a zajištěné pohledávky v rozsahu stanoveném v § 298 a § 299 odst. 1 (odstavec 1). Nestačí-li dosažený výtěžek ze zpeněžení majetkové podstaty k uspokojení všech pohledávek, uvedených v odstavci 1, uspokojí se nejdříve odměna a hotové výdaje insolvenčního správce, poté pohledávky věřitelů podle § 168 odst. 1 písm. e) a § 169 odst. 1 písm. g), poté pohledávky věřitelů z úvěrového financování, poté náklady spojené s udržováním a správou majetkové podstaty a poté pohledávky věřitelů na výživném ze zákona; ostatní pohledávky se uspokojí poměrně. Výtěžku zpeněžení podle § 298 odst. 2 lze však použít k uspokojení jiných pohledávek až po uspokojení pohledávky zajištěného věřitele (odstavec 2).

21. Vycházejí z dikce shora citovaných ustanovení, činí Nejvyšší soud k dovoláním otevřeným otázkám následující závěry:

[1] Je-li způsobem řešení dlužníkovu úpadku konkurs, insolvenční správce hradí pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim na roveň postavené v průběhu insolvenčního řízení, aniž by k tomu potřeboval souhlas či jiné rozhodnutí insolvenčního soudu. Je plně na odpovědnosti insolvenčního správce, aby podle stavu majetkové podstaty, výsledků jejího zpeněžování a stavu pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek postavených jim na roveň vyhodnotil, zda majetková podstata dovoluje plné uspokojení těchto nároků, či zda je

bude možné uspokojit pouze poměrně nebo vůbec.

[2] Dospěje-li insolvenční správce k závěru, že pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim na roveň postavené nebude možné uspokojit v plném rozsahu, určí rozsah jejich úhrady (pořadí a poměr úhrady jednotlivých nároků) insolvenční soud na základě návrhu insolvenčního správce podle ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona.

[3] Rozhodnutí podle ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona s konečnou platností určuje, které pohledávky za majetkovou podstatou a v jakém rozsahu budou v insolvenčním řízení uspokojeny, nepostačuje-li výtěžek zpeněžení majetkové podstaty k jejich plné úhradě.

[4] Po (byť i jen částečném) uspokojení pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených na základě rozhodnutí dle ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona insolvenční soud zruší konkurs dle ustanovení § 308 odst. 1 písm. d) insolvenčního zákona, aniž by bylo v řízení vydáno rozvrhové usnesení (§ 306 odst. 1 insolvenčního zákona).

[5] V situaci, kdy výtěžek zpeněžení majetkové podstaty nepostačuje ani k plné úhradě pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených, nahrazuje rozhodnutí podle ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona rozvrhové usnesení. A to na rozdíl od předchozí právní úpravy, která umožňovala, aby v rozvrhu byly uspokojeny též (nebo jen) pohledávky za konkursní podstatou (srov. ustanovení § 32 odst. 1 zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění účinném do 31. 12. 2007).

[6] Rozhodnutí podle ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona by tedy mělo v plném rozsahu vypořádat veškerý (po schválení konečné zprávy zbylý) výtěžek zpeněžení majetkové podstaty. Oproti úpravě (částečného) rozvrhu (srov. § 301 insolvenčního zákona) insolvenční zákon nepředpokládá, že by „konečnému“ rozhodnutí o poměru uspokojení pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených předcházelo rozhodnutí o jejich „částečném vypořádání“. Právní úprava totiž insolvenčnímu správci umožňuje (na rozdíl od uspokojení pohledávek „běžných“ /nepřednostních, nezajištěných/ věřitelů), aby tyto pohledávky průběžně hradil z výtěžku zpeněžení majetkové podstaty (§ 296 odst. 1 insolvenčního zákona).

22. Pro poměry dané věci z uvedeného vyplývá, že odvolací soud správně uzavřel, že k vydání rozhodnutí dle ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona může insolvenční soud přistoupit až po schválení konečné zprávy. Jen na základě schválené konečné zprávy, obsahující náležitosti dle ustanovení § 302 odst. 2 insolvenčního zákona, je totiž možné posoudit, zda bude v řízení realizován rozvrh, anebo zda bude zbývající výtěžek zpeněžení mezi věřitele rozdělen postupem dle ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona. Konečná zpráva totiž obsahuje nejen údaje o majetkové podstatě a způsobu jejího zpeněžení, ale zároveň i výčet pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených, včetně údajů o tom, které z nich a v jakém rozsahu již byly uspokojeny. Zákonem stanovený postup při projednání konečné zprávy (srov. § 304 insolvenčního zákona) pak umožňuje věřitelům a dlužníku vyjádřit se jak ke způsobu zpeněžení majetkové podstaty, tak i k úplnosti a věcné správnosti přehledu pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených, stejně jako k rozsahu, v jakém již byly v průběhu insolvenčního řízení uspokojeny.

23. Ostatně k tomuto závěru je možné dospět rovněž na základě systematického výkladu uvedených ustanovení. Zatímco právní úprava týkající se uspokojování pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených v případě, kdy se v majetkové podstatě nachází dostatečný majetek pro jejich úplné uspokojení (ustanovení § 296 a 297 insolvenčního zákona), je obsažena v insolvenčním zákoně v části druhé hlavě první dílu 6 pod rubrikou Nakládání s výtěžkem zpeněžení, uspokojování takových pohledávek v případě nedostatečného výtěžku zpeněžení majetkové podstaty

je upraveno v ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona, který je systémově řazen do dílu 7, pod rubrikou Konečná zpráva a rozvrh, navíc mezi ustanovení týkající se konečné zprávy (§ 302 až 304) a rozvrhového usnesení (§ 306 a 307). I ze systematického výkladu tak plyne, že aplikace ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona je možná teprve po schválení konečné zprávy.

24. Dovolatelka zpochybňuje správnost právních závěrů odvolacího soudu v podstatě jen námitkou, že v dané věci by měla konečná zpráva následovat až po vydání rozhodnutí dle ustanovení § 305 odst. 2 insolvenčního zákona, neboť „v jeho důsledku zanikne nárok daňových orgánů na úhradu celé jejich pohledávky za majetkovou podstatou“. Tato námitka však zjevně není důvodná, neboť vydání rozhodnutí o částečném uspokojení pohledávek za majetkovou podstatou (ani jeho následná realizace insolvenčním správcem) nemá za následek zánik zbylých (neuspokojených) částí těchto pohledávek. Takový závěr neplyne ze žádného ustanovení insolvenčního zákona (ani z § 305 odst. 2).

25. Jelikož se dovolatelce prostřednictvím uplatněné dovolací argumentace nepodařilo zpochybnit správnost rozhodnutí odvolacího soudu, Nejvyšší soud dovolání podle ustanovení § 243d písm. a) o. s. ř. zamítl.